

ПРОТОКОЛ

№ 924

гр. С., 18.12.2023 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, IV ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на осемнадесети декември
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Ив. Тодорова

Съдебни Нина Цв. Ценева
заседатели: Йордан Л. Тошев

при участието на секретаря Иванка П. Палашева
и прокурора Д. В. Х.

Сложи за разглеждане докладваното от Кристина Ив. Тодорова Наказателно
дело от общ характер № 20231800200620 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:05 часа се явиха:

За СОФИЙСКА ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА, редовно призована, се
явява прокурор Д. Х..

ПОДСЪДИМИЯТ М. М. - редовно призован чрез Началника на Затвора
гр. С., е доведен лично.

СЛУЖЕБНИЯТ ЗАЩИТНИК - А. Ц. от САК – редовно призована, се
явява.

В залата се явява и преводачът от български на сръбски език и обратно
Р. М. М. – редовно призована.

СЪДЪТ, като взе предвид, че подсъдимият М. М. не владее български
език намира, че на основание чл.395а от НПК следва да му назначи преводач
в настоящото съдебно производство, който да извърши устен и писмен превод
от сръбски на български език и обратното. Поради което, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА на подсъдимия М. М. за преводач в настоящото съдебно
производство - Р. М. М., която да извърши устен и писмен превод от
български език на сръбски език и обратното.

СНЕ самоличността на преводача:

Р. М. М., 51г., неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ предупреди преводача за наказателната отговорност, която
носи по чл.290 ал.2 от НК. Обеща да даде верен и точен превод.

ПОДСЪДИМИЯТ М. – Разбирам това, което ми превежда преводача. Желая да ми бъде превеждано от български на сръбски език и обратното.

СЪДЪТ ИЗСЛУШВА СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ ПО ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО в днешното съдебно заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото. Няма пречка.

ЗАЩИТНИКЪТ адв. Ц.: Да се даде ход на делото. Няма пречки.

ПОДСЪДИМИЯТ (чрез преводача): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, след като изслуша становищата на страните, намира че липсват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА РАЗПОРЕДИТЕЛНО ЗАСЕДАНИЕ.

СЪДЪТ на основание чл.248, ал. 5 от НПК, пристъпва към изслушване на страните по въпросите, подлежащи на обсъждане в разпоредително заседание, съгласно чл. 248, ал. 1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че настоящото производство е подсъдно на съда. Към момента не са налице основания за неговото прекратяване или спиране. Считам, че не са налице основанията, визирани в т.3, ал.1 на чл.248, а именно не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са отстранени и да са довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия.

Към момента не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

Не са налице основанията, визирани в т.5, а именно разглеждане на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия или съдебен заседател, назначаване на защитник, вещо лице, преводач, тъй като преводача е назначен, както и извършването на съдебни действия по делегация.

Взетите мерки за процесуална принуда следва да бъдат оставени в сила, същите са адекватни и не следва да се променят.

Към момента нямам искания за събиране на нови доказателства.

СЛУЖЕБНИТ ЗАЩИТНИК адв. Ц.: Уважаема госпожо председател, уважаеми съдебни заседатели считам, че делото е родово и местно подсъдно на СОС. Няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не считаме, че в рамките на ДП са допуснати отстранени, съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правата на страните.

По отношение на т.4 считаме, че е налице основание. Правим искане за разглеждане на делото по особените правила, по-конкретно на гл.27 от НПК.

Няма основания за гледане на делото при закрити врати, за привличане

на резервен съдия, съдебен заседател, вещо лице, тълковник, нито за извършване на действия по делегация.

По отношение на взетата мярка за процесуална принуда „Задържане под стража“ на М. М. считам, че същата вече е ненужна и моля да бъде отменена, доколкото имаме желание делото да се реши по същество.

Нямаме искания за събиране на нови доказателства.

Моля, делото да се насрочи незабавно и същото да се разгледа в днешна дата по реда на чл.371, т.2 от НПК.

ПОДСЪДИМИЯТ (чрез преводач): Поддържа казаното от адвоката.

СЪДЪТ се оттегля на тайно съвещание.

СЪДЪТ, след проведеното тайно съвещание и след като обсъди съвместно със страните по делото въпросите по чл.248, ал.1 от НПК, намира следното:

- Запознавайки се с материалите по делото намира, че последното е подсъдно на настоящия съд.

- Не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство.

- Не се налага привличане по делото на резервен съдия или съдебен заседател по реда на чл.260, ал.1 НПК, и/или разглеждане на делото при закрити врати - чл.263 НПК.

- Не се налага по делото да бъде назначаван служебен защитник на подсъдимия, доколкото същият има назначен такъв.

- Не се налага на този етап по делото да бъдат назначавани и изслушвани нови експертизи, извършването на съдебно следствени действия по делегация. Не се налага назначаването на тълковник в съдебното производство.

- Този състав на СОС намира обаче, че са налице основанията на чл.248, ал.1, т.3 от НПК за прекратяване на настоящото съдебно производство и връщане на делото на СОП.

Това е така, доколкото съдът констатира допуснати на досъдебното производство, в етапа – „Действия на прокурора след завършване на разследването“ отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиненото лице. Тази си позиция, настоящият съдебен състав аргументира със следните съображения:

Известно е, че главното предназначение на обвинителния акт е да формулира обвинението, с което определя подлежащия на доказване в съдебната фаза предмет. По този начин се поставят основните рамки на доказване в процеса и осъществяване на правото на защита на обвиненото лице. В този смисъл, разпоредбата на чл.246 от НПК поставя изискването обвинителния акт да съдържа съвкупността от обстоятелства, които индивидуализират извършеното престъпление, т.нар. „фактическа страна“ на обвинението, т.е. тези факти, които обуславят съставомерността на деянието и участието на обвиняемия в извършването му. Липсата на посочване в обвинителния акт на всички факти от тази категория, съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като всякога води до ограничаване правата на участниците в съдебното производство. В този смисъл ТР №

В случая прокурорът от СОП е допуснал нарушение на чл.246, ал.2 от НПК именно в тази насока. Внесеният от СОП обвинителен акт не формулира годно обвинение.

За инкриминирането на подсъдимия М. М. непредпазливо причиняване на смърт на едно лице и средни телесни повреди на други две лица, е посочено, че е резултат от допуснати от него при управление на МПС, нарушения по чл.20, ал.2, изр.1 и изр.2, чл.132, т.2 и чл.133, ал.1 от ЗДвП.

Фактическият състав на първото от така посочените, инкриминирани на подсъдимия нарушения - това по чл.20, ал.2, изр.1 и изр.2 от ЗДвП, е описан в обстоятелствената част на обвинението с твърденията, че на процесните дата и място, при управление на МПС, като неправилно използвал кормилната уредба на управлявания от него автомобил, при извършване на десен завой със скорост, несъобразена с релефа на местността, със състоянието на пътя и състоянието на лекия автомобил, по непредпазливост причинил съставомерния резултат. Липсват обаче изложени от прокурора в процесуалния му акт фактически твърдения относно конкретиката на действията на подсъдимия М., обективиращи допуснати от него нарушения на инкриминираните правила за поведение на пътя, тези по чл.20, ал.2, изр.1 и изр.2, довели до настъпването на произшествието и вредоносния резултат. В частност, никъде в обстоятелствената част на обвинителния акт не е отделено внимание от страна на прокурора, за описание на обстоятелствата, които, според обвинението, налагат така поддържаната квалификация на нарушението, запълващо бланкетната норма на чл.343 от НК, т.е. с оглед на кои конкретни факти прокурорът приема, че автопроизшествието е настъпило поради несъобразяване на скоростта на движение на управлявания от подсъдимия автомобил с условията на пътя и конкретно с кои от изброените фактори подсъдимия не се е съобразил.

В обвинителния акт не се съдържат и никакви факти, годни да обосноват твърдението на прокурора за извършено нарушение на правилата за движение, изразяващо се в неосъществени от подсъдимия действия по своевременно намаляване на скоростта на движение и спиране, при възникналата опасност - в съответствие с инкриминираното нарушение по чл.20, ал.2, изр.2, от ЗДвП.

Напротив, така описаната в обстоятелствената част на обвинителния акт пътна ситуация (л.3 от ОА), при която подсъдимият, „при извършване на завой на дясно, при висока скорост, загубил контрол над превозното средство, не успял да овладее движението му“, не съответства на предложената от прокурора правна квалификация на нарушението на правилата за движение - че са нарушени правилата на чл.20, ал.2, изр.1 и изр.2, от ЗДвП.

От своя страна, инкриминираното на подсъдимия правило за движение, касаещо режима на скоростта на превозните средства по чл.20, ал.2 от ЗДвП, въвежда движение с несъобразена с пътната обстановка скорост, която е в рамките на максимално допустимите граници, наред с несвоевременна реакция на водача на възникналата опасност на пътя. В чл.20, ал.2, изр.1 ЗДвП се урежда така наречената „предвидима опасност“, при която има обективни затруднения на пътната обстановка и водачът следва да подбира скоростта си на движение в тази връзка, за да отговори на изискването за безопасност. Посочени са различни фактори на пътя, представляващи по правило пътни препятствия – атмосферни условия, видимост, състояние на пътя и превозното средство, на превозвания товар. Точно поради това законът нарича появилата се опасност „предвидимо препятствие“. В чл.20, ал.2, изр.2

от ЗДвП, което правило за поведение прокурорът също е инкриминирал в процесуалния си акт, е уредена „непредвидимата опасност“ и е предвидено задължение водачите да намалят скоростта или да спрат, когато възникне опасност за движението. Последната се появява внезапно и в границите на установената избрана съобразена скорост, се въвежда задължение за намаляване или спиране, с оглед избягване настъпването на ПТП. Т.е. нарушението по чл.20, ал.2, изр.2 от ЗДвП е възможно при положение, че водачът е изпълнил императивното си задължение да се движи със съобразена на пътните условия скорост или с други думи казано - не е нарушил разпоредбата на чл.20, ал.2, изр.1 от ЗДвП. В този смисъл Решение № 222/2014 г., на II-ро НО на ВКС.

Изложените разяснения за съотношението на посочените правила за движение на пътя, пренесени на плоскостта на конкретния казус, повдигат съществения за наказателната отговорност на подсъдимия въпрос, същата за нарушение на коя от двете разпоредби на чл.20, ал.2 от ЗДвП се търси от СОП. Още повече - липсват твърдения в обстоятелствената част на обвинителния акт, при управлението на автомобила, с кои точно фактори на пътя подсъдимият не се е съобразил.

На второ място, както бе посочено и по-горе, съставът на СОС констатира наличието на несъответствие на изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти и предложената от прокурора правна квалификация на нарушението на правилата за движение. Описаните в обстоятелствената част на обвинителния акт фактически положения, относно развилата се пътна ситуация, при която подсъдимият, при предприета от него маневра завой на дясно, загубил контрол над превозното средство, не успял да овладее движението на автомобила, при използване на кормилната уредба, като завъртял волана рязко надясно и наляво, не съответстват на предложената от прокурора правна квалификация на нарушението на правилата за движение, тази по чл.20, ал.2, изр.1 и изр.2 от ЗДвП, която е посочил в обстоятелствената част на самото обвинение. Въведените факти навеждат на извод за липса за осъществен контрол върху моторното превозно средство, доколкото не са свързани с нарушение на други правила за движение по пътищата /напр. относно режима на скоростта, извършването на маневри и др./.

С оглед на така изложеното, този състав на СОС приема, че в обвинителния акт е налице непълнота на фактите, очертаващи обективни елементи от състава на претендираното престъпление по чл.343 от НК, за което е повдигнато обвинение на М. М., както и несъответствие между описаните факти и основаната на тях правна квалификация на инкриминираните нарушения на правилата за движение. Неотразяването в обстоятелствената част на обвинителния акт на съществени факти, значими за претендираната правна квалификация на извършеното нарушение и обосноваващи нарушение на инкриминираните разпоредби от ЗДвП, както и наличието на несъответствие между изложените в обстоятелствената част на обвинението факти и предложената от прокурора правна квалификация на нарушението на правилата за движение, са довели на практика до ограничаване правото на защита на подсъдимия. В резултат на тези пороци на обвинителния акт подсъдимият е бил лишен от възможност да научи и разбере едно от важните основания за ангажиране на отговорността му по чл.343 от НК - в какво точно се състои и изразява нарушението, респ. нарушенията на инкриминираните правила за движение по пътищата.

По тези изложени съображения, изготвеният и внесен от СОП обвинителен акт не отговаря на изискванията, които поставя разпоредбата на

чл.246, ал.2 от НПК, относно неговото съдържание. Недостатъкът на този процесуален акт на прокурора е от такова естество, че поправянето му е обективно възможно само след връщане на делото в предходната процесуална фаза. Това, от своя страна налага на основание чл.249, ал.1 и ал.2, вр. чл.248, ал.1, т.3 от НПК настоящото съдебно производство да бъде прекратено и делото да бъде върнато на СОП за отстраняването му.

- Относно изпълняваната към настоящия момент, спрямо подсъдимия М. М. мярка за неотклонение „задържане под стража“, съдът намира следното:

Във фазата на досъдебното производство мярката за неотклонение „задържане под стража“ се прилага по отношение на обвиненото лице М. М. от датата 22.03.2023 г., когато е взета с определени на СОС в процедура по чл.64, ал.1 от НПК.

При съвкупната преценка на данните по делото, настоящият състав на СОС приема, че към този момент не са настъпили нови обстоятелства, които да налагат изменението на тази мярка за неотклонение в по-лека такава.

При извършеният в този процесуален момент нов преглед на доказателствата и нова преценка на въпроса за наличие на подозрение за възможна съпричастност на подсъдимия към инкриминираните му деяния, съдът намира, че това подозрение е в достатъчна степен обосновано. Съставът на СОС, без да се простира в детайлно и подробно обсъждане на съществуващата доказателствена съвкупност, което по принцип е недопустимо в това производство, намира за необходимо да отбележи, че подкрепата на това предположение се обосновава с конкретно ангажирани по делото доказателствени източници, а именно гласни и писмени доказателства, както и експертни заключения.

На следващо място, настоящият съдебен състав приема, че към този момент продължава да съществува и опасността подсъдимият да избегне наказателното преследване, като се укрие, в случай че не бъде продължено задържането му. Тази опасност е изводима от обстоятелствата, че подсъдимият няма никаква трайна фактическа и/или юридическа връзка с територията на страната ни, доколкото същият не е български гражданин, няма постоянен адрес на територията на Република България и съответно постоянно местопребиваване.

Във връзка с опасността от неправомерно поведение на подсъдимия, следва да се отбележи, че при първоначалното вземане на най-тежката мярка за неотклонение спрямо него, съдилищата са приели, че такава опасност реално съществува, като са се позовали на високата степен на обществена опасност на престъпленията, в които подсъдимия е обвинен. Основание за такъв извод към настоящия момент, не могат да дадат данните за конкретната степен на обществена опасност на инкриминираните на подсъдимия престъпни деяния, доколкото единствено и само въз основа на тези характеристики на конкретните деяния, в настоящото производство е недопустимо съдът да гради изводите си за наличие на опасностите по чл.63 от НПК. В този аспект обаче не могат да бъдат подминати обстоятелствата, касаещи конкретиката на инкриминираните на подсъдимия деяния, като начина, времето, мястото, обстановката на осъществяването им.

- По отношение на направеното от защитата на подсъдимия М. М., в лицето на адв. Ц., искане за провеждане на настоящото съдебно производство по реда на глава 27 – чл.371, т.2 от НПК, съдът намира, че към настоящия

момент не може да се произнесе, тъй като е приел, че така внесения от СОП обвинителен акт, по повод на който е иницирано настоящото съдебно производство, не формулира годно обвинение.

С оглед на всички гореизложени съображения съдебният състав на СОС

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД № 620/2023 г. по описа на СОС.

ВРЪЩА делото на СОП за отстраняване на констатираните и посочени в обстоятелствената част на настоящото определение, отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, допуснати на досъдебното производство.

ПОТВЪРЖДАВА мярката за неотклонение „задържане под стража“, взета и изпълнявана към настоящия момент по отношение на подсъдимия М. М. по НОХД № 620/2023 г. по описа на СОС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране с частна жалба/ частен протест пред Апелативен съд - С., в 7 дневен срок, считано от днес.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ: 1.

2.

Препис от протокола от днешното съдебно заседание, след изготвянето му, да се предостави на служебния защитник А. Ц., за представяне пред НБПП.

За извършения от преводача Р. М. М. устен превод в днешното съдебно заседание, да се изплатят 100,00 лв. от бюджетните средства на съда.

Съдебното заседание приключи в 15,40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____